

ת"פ 59672/08/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עודה בן עיד אל עאסם

בית משפט השלום בבאר שבע

י' כסלו תשפ"ב
14 נובמבר 2021

ת"פ 59672-08-20 מדינת ישראל נ' אל עאסם
תיק חיצוני: 503570/2020

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד
	ע"י ב"כ מתמחה יריב נועם
נגד	עודה בן עיד אל עאסם
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אסף גונן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף סעיף 274 (1)+(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (כא/1), ביום 10.08.2020, בסמוך לשעה 08:30, פעלו שוטרי משטרת העיירות ביישוב תל שבע.

במסגרת הפעילות, הגיע השוטר שמעון יובל מושקוביץ (להלן: "השוטר"), כשהוא לבוש מדים, ומלווה בשני שוטרים נוספים, אוהד יפרח ושי ביטון (להלן: "השוטרים") לבית 73, שכונה 3, בתל שבע (להלן: "הבית"), על מנת לאתר את אחיו של הנאשם המתגורר בבית (להלן: "אברהים").

השוטרים הנ"ל הקישו בדלת, ומשפתחו להם את דלת הבית, הם נכנסו פנימה, שם שהו מספר אנשים. השוטרים ביקשו לברר האם אברהים מתגורר בבית ונענו בחיוב, אך נאמר שאינו בבית כרגע.

בשלב כלשהו, החל הנאשם לצעוק מחדר אחר בבית "אברהים לא בבית".

משביקש השוטר לברר מי צועק מהחדר, ביקש מהנאשם להזדהות, והאחרון הציג בפניו תעודת זהות.

במהלך סריקות בבית, מצאו השוטרים באחד החדרים, את אברהים, כשהוא ישן. השוטר העיר את אברהים והודיע לו, שהוא מעוכב לתחנת המשטרה.

בשלב כלשהו, נמלט אברהים מהחדר, והחל לרוץ את דלת היציאה האחורית של הבית, כשהשוטר בעקבותיו ומנסה לתפוס אותו.

אברהים נמלט מהבית, כשהשוטר בעקבותיו, עד אשר הצליח השוטר לתפוס אותו ולאחוז במתניו.

אברהים הרים אבן, והחזיקה בתנועה מאיימת בכוונה להפחיד את השוטר או להקניטו.

אברהים הדף את השוטר בידיו והצליח להשתחרר מאחיזתו ולברוח, כשבשלב כלשהו אחז אבן נוספת בידו בכוונה להפחיד את השוטר או להקניטו. בשלב זה, הגיח הנאשם מאחור כשהוא אוחז אבן בידו.

השוטר חש סכנה לחייו, הוציא את אקדחו וירה באוויר. הנאשם ואברהים השליכו את האבנים מידיהם.

השוטר תפס את אברהים, ובשלב זה החל הנאשם להכות את השוטר מכות נמרצות בגבו.

בסמוך לאחר מכן, נעמד הנאשם על גבעה סמוכה והניף אבן לעבר השוטר.

הנאשם ואברהים נמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לשוטר כאבים בגבו והוא קיבל טיפול רפואי.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמות עונשיות.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן למבוגרים, טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גליון הרשעות קודמות פלילי (2/ת) - לחובת הנאשם הרשעה בעבירות פציעה כשהעברין מזוין; פציעה; חבלה על ידי שניים או יותר;
- כתב אישום ת"פ 51022-11-16 וגזר דין מיום 04.11.19 (ת/א' - ב' בהתאמה) - נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו, ניסה להכות את המתלונן, הלומד עמו בבית הספר, עם אבן, ומשכשל לעשות כן, חבר לאחר, וביחד הם דקרו את המתלונן, כאשר הנאשם דן דקר אותו עם סכין, והמעורב הנוסף, הנאשם עמו בכתב האישום, דקר את המתלונן במברג. הנאשם והמעורב הנוסף גרמו למתלונן שני פצעי דקירה, כל אחד בעומק 2 ס"מ בירך רגל שמאל; פצע דקירה בירך רגל ימין; חתכים בכתף יד ימין; פצע שטחי בכף יד ימין; ושריטה במרפק יד ימין. בית משפט לנוער (חברי כב' השופט יניב בוקר) גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים מיום גזר הדין, אותם ירצה אם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע; קנס; פיצוי בסך 25,000 לנפגע העבירה; צו של"צ בהיקף 300 שעות;
- מסמכים רפואיים של השוטר הנפגע (ת/4) - בעקבות האלימות, שהופעלה עליו מצד הנאשם, פונה השוטר לבית החולים, לקבלת טיפול רפואי. בבית החולים אובחנו אצלו הגבלות בתנועה וכאבים בכתף. העד מסר גם על תנועות בלתי רצוניות שנגרמו בשפתיו כתוצאה מהמכות, כאשר מזיז את הכתף. הומלץ על טיפול נגד כאבים.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

- בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 20, רווק, מתגורר ביישוב תל שבע.
- הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות חלקית במגמת מחשבים. הנאשם שלל קשיים לימודיים משמעותיים.
- עד מעצרו, עבד הנאשם, לדבריו, בחברת "אברהם אל אעסם" בתפקיד בניית פיגומים.
- לאחר מעצרו, סייע שירות המבחן למבוגרים לנאשם, כדי שיקבל קצבת הבטחת הכנסה מהמוסד לביטוח לאומי.
- לחובת הנאשם, הרשעה קודמת בעבירת אלימות, שנעברה יחד עם אדם אחר, תוך שימוש בנשק קר ופציעת הקרבן.

הנאשם טרם שילם את הקנס והפיצוי שנגזרו עליו במסגרת גזר הדין הקודם - ת/3ב'.

בנוסף, ריצה 98 שעות בלבד מתוך 300 שעות שהוטלו עליו שם במסגרת צו של"צ.

הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי במקרה הקודם "איבד שליטה" נושא כתב האישום ת/3א', וכי הדבר אינו מאפיין את ערכיו.

בגין עבירות אלו, הופנה הנאשם לשירות המבחן לנוער וגורמי הטיפול התרשמו מדפוסים מורכבים בתחום האלימות המאפיינים את הנאשם, תוך שהעריכו קיומו של צורך בהתערבות טיפולית מעמיקה.

ביחס לעבירה הנוכחית, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ולדבריו, ביקש "רק" לאיים על השוטרים ולא לפגוע בהם.

לדבריו, חפץ להגן על אחיו, אשר נעצר על ידי המשטרה, וכיום מבין שהיה בידו להימנע מהתנהגותו האימפולסיבית.

לדבריו, התנהלותו באירוע אינה מאפיינת את אורחות חייו והוא מגדיר עצמו כאדם רגוע.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם צעיר המעוניין לקדם עצמו לאפיקים חיוביים.

עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ביטא עמדה מטשטשת, התקשה לערוך התבוננות בדפוסיו, והביע קושי לווסת ולשלוט בכעסו ולעמוד בגבולות.

שירות המבחן התרשם, כי סנקציות עונשיות שהוטלו עליו בעבר, לרבות מאסר מותנה בר הפעלה, לא היוו גורם מרתיע בעבורו באופן מספק.

שירות המבחן התרשם, כי קיימת רמת סיכון לעבור עבירות אלימות נוספות והתרשם מנזקקות טיפולית בתחום האלימות.

בתסקיר משלים, הודיע שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם ביטא רצון לקדם עצמו לאפיקים חיוביים והביע ענין בשילובו בפרויקטים שיקומיים.

הנאשם שיתף פעולה בהליך הטיפולי ושירות המבחן התרשם מהתקדמות חיובית אשר מצביעה על סיכויי שיקום.

שירות המבחן אף פנה למחלקת הרווחה בעיריית באר שבע, במטרה לסייע בשיקום הנאשם.

שירות המבחן המליץ על אפיק שיקומי בתחום לימודים; הכשרה מקצועית ותעסוקה, ככל שימצאו מתאימים לו.

שירות המבחן המליץ להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, להעמידו תחת מבחן למשך שנה, ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף 300 שעות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (5/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שלטון החוק וכן בשלמות גופם ובכבודם של נציגיו - השוטרים.

התביעה הדגישה חשיבות ההגנה על אנשי מערכת אכיפת החוק, על מנת שיוכלו למלא תפקידם ללא הפרעה וללא מורא.

התביעה טענה, כי מטרתו של הנאשם היתה לסכל את מעצרו של אחיו, והוא בחר במודע להסלים את האירוע לכדי אלימות קשה, עד שהוא ואחיו נמלטו מהמקום.

התביעה עמדה על הנזק שנגרם ממעשי הנאשם ועל פוטנציאל הנזק שיכל לגרום לשוטר שתקף.

התביעה הדגישה רגעי האימה והפחד בהם מצא עצמו השוטר, אשר נאלץ לעשות שימוש בנשק חם - ירי באוויר על מנת להרתיע ולמנוע את המשך ההתקפה כלפיו.

התביעה הדגישה החשיבות בהרתעת היחיד והרבים וכן, מסר לשוטרים, כי אינם נשלחים למשימה ללא הגנה.

התביעה טענה, כי אין הלימה בין מעשי הנאשם להמלצה העונשית של שירות המבחן למבוגרים, וכמו כן, אין ההמלצה עומדת בדרישת עונש המינימום המוגדרת בחוק, וביקשה לדחות את המלצות התסקיר.

התביעה טענה, כי הנאשם לא השכיל לנצל ההזדמנות שניתנה לו בבית משפט לנוער, ותשעה חודשים לאחר שנגזר דינו - שב ועבר עבירת אלימות.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם שלא ברף התחתון של המתחם; להפעיל המאסר המותנה בן ששה חודשים מגזר הדין ת/3ב' במצטבר לכל עונש שיוטל; להשית על הנאשם גם מאסר מותנה מרתיע; קנס; פיצוי לשוטר נפגע העבירה.

ההגנה טענה, שהתביעה רומזת לעבירה ציבורית בגין המצב הבטחוני.

ההגנה טענה, כי כל תיק צריך להיבחן לגופו ומדובר בנאשם שהודה ונטל אחריות על עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להליך הטיפול שעבר ולתסקירים החיוביים שהוגשו בענינו.

ההגנה טענה, כי יש לקחת את האירוע "בפרופורציה".

ההגנה טענה, כי חרף הסתבכותו הפלילי של הנאשם בעבירה דומה מספר חודשים בטרם אירועי כתב האישום, יש לתת אמון בנאשם.

ההגנה טענה, כי האינטרס הציבורי הוא שיקום הנאשם.

ההגנה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מתנצל על המעשה, ביקש הזדמנות ואמר יקבל את עונשו והוא מעונין להמשיך הלאה.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם חמורה וקשה.

מעשי הנאשם מצביעים, הן על זלזול בערך של שלום האדם ושלמות גופו והן, על היעדר מורא מהחוק ומנציגיו - אנשי המרות - שוטרי משטרת ישראל.

אשר לעבירות, שענין הפגיעה באנשי המרות, כפי המפורט בכתב האישום - כבר נפסק, לא פעם, כי על בית המשפט להציב חומת ברזל אל מול עובריהן. חומה כזו שתאפשר לשוטרים וליתר גורמי האכיפה למלא תפקידם ללא חשש.

בנוגע לכך, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בפסק הדין ע"פ 5214/13 **מחמוד סרחאן נ' מדינת ישראל**:

אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (ענין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 **גל נ' מדינת ישראל** (18.12.2006); ענין מוסא, שם).

כן נאמר בפסק הדין ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' מוסא**:

משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור.

שלומם הגופני והאישי ושלום חייהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

כן נאמר בע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל**:

מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן.

מתחם הענישה

להלן, תובא סקירה של פסיקה במקרים בעלי קווי דמיון למקרה דנן, אם כי חלקם בנסיבות קלות יותר מהמקרה דנן:

עפ"ג 32497-02-21 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** - נקבע בבית משפט זה מתחם ענישה, בגין אירוע שכלל תקיפת שוטרים אלימה, תוך שימוש במפתח ברגים, והיזק במזיד לרכוש, כך שינוע בין 15 ועד 32 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על הנאשם מאסר מותנה; פיצוי כספי לשוטרים שנפגעו; וקנס. ערעור ההגנה על הכרעת הדין ועל גזר הדין - נדחה. בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, אף הוסיף: **"הענישה אשר הוטלה על המערער מקלה עימו באופן משמעותי. אין בפנינו ערעור שכנגד, כך שאין אנו יכולים להביא לידי ביטוי חומרה יתרה זו בהחמרת הענישה"**.

עפ"ג 35131-01-21 **אבו סהיבן נ' מדינת ישראל** - נקבע בבית משפט זה מתחם ענישה, בגין אירוע, שכלל תקיפת שוטרים באגרופים ואף שימוש במקל ובחפץ נוסף, כאשר השוטר נאלץ לירות באוויר בכדי להרתיע התוקפים, כך שינוע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על הנאשמים בתיק מאסרים מותנים; פיצויים כספיים לשוטרים שנפגעו; וקנס. ערעורו של המערער על רכיב המאסר בפועל נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, קבע: **"אירוע כה חריג של תקיפת שוטרים מצדיק לטעמנו עונש מאסר מוחשי לריצוי מאחורי סורג ובריח, כפי שקבע בית המשפט קמא"**. לפנים משורת הדין, ובשל נסיבות אישיות חריגות, בוטל רכיב הקנס למערער וכן נערך שינוי בהיקף המאסר המותנה (יתר הנאשמים לא ערערו על גזר הדין).

עפ"ג 6752-12-20 **אלמליח נ' מדינת ישראל** - אישר בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, מתחם ענישה שנקבע בבית משפט זה, בגין מעשי עבירה שכללו הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם וכן תקיפת שוטר באמצעות אגרופן מאולתר, כך שינוע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל; מע"ת; פיצוי בסך 12,000 ₪ לשוטר שהותקף; קנס בסך 6,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (תוך שנקבע שעונש מאסר בפועל בתיק אחר, שהומר למאסר בדרך של עבודות שירות, יופעל בדרך של כליאה ממשית, כשחלקו חופף לעונש שהוטל בבית משפט זה).

הנאשם תקף את השוטר, במטרה להכשילו במילוי תפקידו, עת ניסה לעכב את אחיו אברהם. הנאשם איים באבן על השוטר; הולם בו בגבו במכות נמרצות; איים עליו בשנית עם אבן; ואז נמלט עם אחיו מהזירה.

בניגוד לטענת הנאשם בפני קצינת המבחן, לא היה מדובר בהתלהטות יצרים רגעית. באפשרות הנאשם היה לחדול ממעשיו בכמה נקודות זמן לפחות במהלך האירוע. כאשר ירה השוטר באוויר, והנאשם השליך את האבן שאחז בה אל הרצפה - היתה לו "נקודת יציאה" ראשונה לחדול ממעשיו.

לאחר מכן, הנאשם הולם בגבו של השוטר שוב ושוב עם אגרופיו וגם אז - היה בידו לחדול.

חרף האמור, בחר הנאשם שוב לאחוז באבן ולאיים להשליכה לעבר השוטר.

עמוד 8

כל זאת - עשה הנאשם בתקרית שאינה נוגעת אליו כלל, כשהוא ממלט את אחיו ממעצר, ובכך מסכל את פעילות כח המשטרה.

אופי האיומים, תוך שימוש באבן פעמיים; אופי האלימות הפיסית - הכאת השוטר מספר שוב ושוב בגבו-מצביעים כולם על תעוזה ברף גבוה ביותר ועל היעדר כל מורא מהחוק ומנציגיו.

בשים לב למדיניות הענישה כפי שפורטה לעיל, בשינויים המותאמים, היה מקום לקבוע מתחם ענישה ברף שהוא אף גבוה מזה הנטען על ידי התביעה, אך לנוכח עתירתה העונשית של התביעה, יועמד מתחם הענישה בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

פגיעה כזו בכוחות המשטרה - מחייבת ענישה שתהיה בה אמירה משמעותית מצדו של בית המשפט, במישור המעשה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול עברו של הנאשם; נסיבותיו האישיות; הפרוגנוזה של גורמי ההערכה בענינו.

באשר לעבר הפלילי - לנאשם הסתבכויות שקדמו לכתב אישום זה ואף הרשעה בעבירת אלימות חמורה, כאשר דקר, ביחד עם מעורב נוסף, תלמיד הלומד עמו בבית הספר. הנאשם הסתבך בעבירה נושא גזר דין זה, כאשר תלוי ועומד מעליו מאסר מותנה בר הפעלה, ובחלוף פחות משנה מיום שנגזר דינו בגין העבירה הקודמת.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן למבוגרים - זו מלמדת על נסיון של ממש להפחית מחומרת מעשיו ובוודאי על אי נטילת אחריות מלאה.

שירות המבחן למבוגרים אף ציין, כי הנאשם טרם סיים לרצות צו השל"צ שנגזר עליו בגזר הדין הקודם.

אמנם, בסופו של דבר, בא שירות המבחן למבוגרים בהמלצה לענישה שיקומית בדמות צו של"צ ולהארכת המאסר המותנה. ברם, המלצת שירות המבחן למבוגרים חורגת ממתחם העונש ההולם באופן קיצוני, ובפרט, כשלחובת הנאשם מאסר מותנה אשר לא הרתיע אותו ולו במעט, מלעבור עבירות אלימות נוספות, בתוך זמן קצר מאז שניתן גזר הדין.

הנאשם אף הסלים מעבירות אלימות כלפי בני גילו לעבירות אלימות כלפי גורמי אכיפת החוק.

עם זאת, הודה הנאשם ונטל אחריות למעשיו.

כן, החל הנאשם בהליך טיפולי, ועל כך יש לברך, אך שיקום אינו מילת קסם, המעניקה פטור מעונש בכל מקרה. לבטח, בעבירות כה חמורות, ובפרט, כאשר לנאשם כבר ניתנה הזדמנות קודמת לשקם עצמו ולחזור למוטב. יש למנוע מצב, בו ימשיך הנאשם בהתנהגותו האלימה, כשבכל פעם, ישתלב בהליך טיפולי וייצא פטור מעונש משמעותי.

בבחינה כוללת של השיקולים לחומרה ולקולה, מוצא בית המשפט ליתן הדגש על תעוזתו של הנאשם, על עברו הפלילי, על כך שהליכים קודמים לא הרתיעו אותו והנאשם לא השכיל לאמץ ההזדמנות שניתנה לו בבית משפט לנוער על מנת לשקם חייו, ומוצא למקם עונשו ברף הבינוני של המתחם.

עוד יושת על הנאשם מאסר מותנה, הן בגין עבירות כלפי שוטרים והן בגין עבירות דומות כלפי עובדי ציבור הממלאים תפקיד על פי דין.

כמובן, יופעל המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם מגזר הדין ת/3ב'. לאור הודאתו באשמה, תינתן לנאשם הקלה מסוימת, כך שחלקו יוטל בחופף וחלקו - במצטבר.

בית המשפט רואה אף להשית על הנאשם עיצומים כספיים:

הפרעה לשוטרי לבצע עבודתו; תקיפתו; סיוע לעברייני להימלט תוך שהוא נמלט עמו - כל אלו, הכבידו על גורמי אכיפת החוק והם מצדיקים השתת עיצום כספי מסוג קנס.

בנוסף - יושת, במקרה מסוים זה, על הנאשם, פיצוי מסוים לשוטרי הנפגע. אמנם, לא בנקל יחייב בית המשפט נאשם בעונש של פיצוי לאנשי משטרה הממלאים תפקידם, שכן, קיימים בחוק מנגנונים, המאפשרים קבלת תגמולים בגין פגיעות הנגרמות להם. אך מנגנונים אלה נכנסים לפעולה, כאשר הביאה הפגיעה לנכות צמיתה או לאבדן כושר זמני.

האופי החמור, המכוער, ואף המשפיל של תקיפת השוטרי, תוך חתירה מצד הנאשם למגע בענין לא לו; איום בידוי אבנים לעבר השוטרי; פגיעה חוזרת ונשנית בשוטרי בגבו; ולאור כך, שהמנגנונים הקבועים בחוק, אינם מתאימים לכיסוי פגיעה מסוג זה, שעל פי המסמכים הרפואיים שהוצגו, למרבה המזל, אינה בעלת אופי פרמננטי - מוצא בית המשפט, כי ראוי לחייב הנאשם בפיצוי, שיהיה בו בבחינת מסר לנאשם באשר למחירים שגבתה התנהגותו ואף מסר של גיבוי ותמיכה כלפי השוטרי שהותקף, לרבות הכרה בפגיעה שנגרמה לו.

אכן, עולה מהתסקיר, כי הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה, אך בכל הנוגע לפיצוי, כבר נפסק, לא פעם, כי יכולתו הכלכלית של העברייני לא תהיה בעלת משקל של ממש (ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)).

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה ושמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 16 חודשים מאסר בפועל;
- ב. הפעל 6 חודשי מאסר מותנה מגזר הדין ת/3ב', כך שחודשיים מתוכו יופעלו בחופף והיתרה - בת ארבעה חודשים - במצטבר.
- ג. בסך הכל, ירצה הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג', שהיא מסוג פשע; וכן עבירה בניגוד לסעיף 382א', לאותו חוק;
- ה. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג', שהיא מסוג עוון; וכן עבירה בניגוד לסעיף 288א', לאותו חוק;
- ו. קנס בסך 7,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו;
- ז. פיצוי בסך 5,000 ₪ לשוטר שהותקף על ידו, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן (כא/1);
- ח. הקנס והפיצוי ישולמו, כל אחד, ב-12 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.12.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מדי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ב, 14 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.